

MALENE LANDGREEN

(f. 1962) arbejder med maleri, installationer og in situ udsmykninger.

Kunstneren bor og arbejder i København og Berlin.

Rum og flade er afgørende elementer i Malene Landgreens kunst. Farven er hendes primære udtryksmiddel. Med farven arbejder Malene Landgreen med visualitetens tredimensionale muligheder. Rummet har i dette univers ingen bagkant. De enkelt formede flader griber ikke ind i hinanden, men danner tværtimod bevægelser på tværs i billedet. Farverne lægges side om side og definerer med både geometrisk skarpe og organiske former et dynamisk og bevægeligt billedrum.

Farven skaber i Malene Landgreens værker rum. Farven er rum og et uendeligt abstrakt univers i sig selv. Der er ikke antydning af ekspressivitet i penselstrøgene, men Malene Landgreen insisterer på farvens ekspressive, konkrete og sanselige muligheder. Det er med andre ord farvens iboende væsen, der er i spil. Kunstneren anvender farver og nuancer og sammensætter dem på markante og ukonventionelle måder altid på opdagelse i forestillingen om et udvidet maleri, der således skaber både spænding, stemning og kontrast. Det er i mellemrummet og overgangen mellem farver og de malede fladers indbyrdes placering, der skabes et mentalt rum for betragterens perception og refleksion. Det er her rummets forskydninger, farvens klang, billedets energi toner frem.

Man kan tale om en form for mønstermaleri, hvor ornamentet, den abstrakte form alene tjener et formelt, arkitektonisk formål i forhold til billedets rumligheder. Malene Landgreen arbejder med enkle kompositioner, men der er mange rum i spil og hendes billeder er forholdsvist komplekse undersøgelser af, hvordan en malerisk flade kan danne ramme om flertydige rum. Hun arbejder som den tidligere konkrete kunstner Richard Mortensen eller Colour Field kunstneren Keith Noland med formens og farvens rumdannelse, men hun radikaliserer det konkrete maleris idémæssige grundlag. Dette kommer særligt til udtryk i værkerne, hvor Malene Landgreen arbejder med egentlige arkitektoniske rumbemalinger. Her er maleriet at forstå som et udvidet felt hvor lærredet sprænges og farven bliver – som hos eksempelvis Jessica Stockholder – et bærende barometer for hvordan rum formes, opleves og transcenderes.

Se i øvrigt cv